

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: D. L., narozený dne X,
bytem X,
zastoupeného advokátkou Mgr. Libuší Hrušovou,
sídlem Veverkova 2707/1, 301 00 Plzeň,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,
o žalobě ze dne 29.9.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.9.2022, č.j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, kterým žalovaná k námitkám žalobce změnila své rozhodnutí č. j. X ze dne 14. 4. 2021 tak, že se podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. b) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ode dne 1. 9. 2018 zvyšuje výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 1. 9. 2018.

2. Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno poté, co nadepsaný soud rozhodl v řízení sp. zn. 16 Ad 52/2021-113. Žalobce nesouhlasí s tím, aby mu byl invalidní důchod 3. stupně přiznán od 1. 9. 2018 a stejně tak nesouhlasí ani s tím, jak ostatně uváděl již v řízení vedeném pod sp. zn. 16 Ad 52/2021, aby mu byl invalidní důchod přiznán z obecných příčin – z důvodu obezity. Ačkoliv je napadené rozhodnutí poměrně obsáhlé, ČSSZ se podle žalobce nezabývala ani námitkami žalobce a ani nevzala v úvahu doporučení uvedená v již dřívějším rozhodnutí Krajského soudu v Plzni sp. zn. 16 Ad 57/2019, ve kterém byla otázka dřívějšího přiznání invalidního důchodu III. stupně rovněž projednávána. Žalobce nesouhlasil s tím, aby mu byl přiznán invalidní důchod III. stupně z důvodu obecného - z důvodu obezity. Žalobce poukázal na skutečnost, že v řízení vedeném pod sp. zn. 16 Ad 57/2019 byl v prosinci 2020 vyhotoven posudek PK MPSV, který uvedl, že žalobce je invalidní s invalidním důchodem III. stupně, a to v souvislosti se zraněním, které se mu stalo při úrazu ze dne 13. 10. 2008 – viz textace o pouřazové etologii, stadium III s chronickým vředem v místě jizvy. Na základě tohoto posudku pak byl žalobci přiznán invalidní důchod, a to k prosinci 2018, když žalobce v následném řízení sp. zn. 16 Ad 52/2021 s diagnózou souhlasil, nesouhlasil toliko s okamžikem vzniku invalidity III. stupně. Právě z posudku PLK v Plzni ze dne 10. 12. 2020 je zřejmé, že se jedná zejména o významné zdravotní postižení PDK, a to rozsáhlý lymfedém pouřazové etologie, stadium III s chronickým vředem v místě jizvy v oblasti laterálního kotníku, podstatně je snížena i pohyblivost PDK a dále byla zjištěna i posttraumatická artróza, to vše jako následek úrazu ze dne 13. 10. 2008. Tyto závěry považuje žalobce po celou dobu za správné a jediné, co v předchozím řízení namítal, že mu měla být z výše popsaných důvodů invalidita III. stupně přiznána dříve, minimálně od 14. 1. 2016 ve správné výměře dle ust. § 42 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb.
3. Žalobce měl za to, že po zrušení původního rozhodnutí Krajským soudem v Plzni (sp. zn. 16 Ad 57/2019) doložil ČSSZ kompletní relevantní podklady, ze kterých je okamžik, ke kterému by měla být invalidita III. stupně přiznána, zřejmý a prokazatelný. Místo „pouhého“ hodnocení okamžiku vzniku invalidity pak byl vypracován nový posudek PK MSPV v Č. Budějovicích, který však opětovně posoudil důvod pro invaliditu III. stupně u žalobce jako obecnou příčinu, a to obezitu, aniž by se zabýval původním posudkem PK v Plzni z prosince 2020 a aniž by na rozdíl od PK v Plzni žalobce sama prohlédla a měla možnost se s jeho faktickým stavem seznámit. Je zřejmé, že jednotlivé posudkové komise hodnotí jeho zdravotní stav zcela odlišně, nejsou schopné se sjednotit na příčině invalidity. Z tohoto důvodu žalobce i nadále trvá na tom, že důvodem jeho invalidity je polytrauma po úrazu, jak uvedl posudek PK v Plzni. Aktuálně žalobce navrhl revizní znalecký posudek, kterým by byla příčina jeho invalidity postavena najisto.
4. Z již doložených lékařských zpráv, které žalobce žalovanému dokládal opakovaně v rámci svých námitek a vyjádření, podle něho vyplývá, že zjištěná onemocnění či komplikace byly diagnostikovány již dříve než v prosinci 2018, a to minimálně od roku 2016, kdy bylo v lékařských zprávách např. z 14. 1. 2016 konstatováno, že u žalobce je přítomna těžká artróza pravého hlezna. Stejná diagnóza je uváděna od roku 2011, kdy je ve zprávě MUDr. H. z 24. 5. 2011 uváděno, že vřed byl o velikosti cca 5x4 cm, což je mnohem více než je dnes. Stejně jsou pak i závěry dle zpráv z FN Plzeň z 12. 5. 2011, dle kterých byl defekt 4x 4 cm a již se i dle závěrů FN Plzeň projevila artróza pravého hlezenního kloubu. Obě lékařské zprávy na sobě nezávislých odborníků se tak na diagnóze a rozsahu postižení shodly. Bylo rovněž konstatováno, že klient je pracovně nezařaditelný. Ačkoliv se v minulosti snažil nalézt si pracovní uplatnění, veškeré jeho snahy vždy skončily tím, že

nevydržel po delší dobu stát či sedět. Nalézt vhodné zaměstnání se střídáním poloh, bylo nereálné.

5. Žalobce pak i nadále namítá, že přezkoumána by měla být i výše jeho invalidního důchodu, jelikož je zřejmé, že úraz, který zdravotní komplikace žalobce způsobil a jenž vedl až k jeho invaliditě III. stupně, se mu stal v jeho 17 letech, tedy ještě před dovršením dospělosti. Od úrazu se žalobce neustále léčí a je bohužel pracovně nezařaditelný, jak bylo ostatně konstatováno několikrát i PLK. Za této situace žalovaný měl rovněž postupovat dle ust. § 42 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění a mimořádně výši invalidního důchodu navýšit, když výše procentní výměry invalidního důchodu by měla činit 45 % výpočtového základu. Požadavek na navýšení invalidního důchodu pak žalobce rovněž odůvodnil i opakujícími se a ustálenými doporučeními Veřejného ochránce práv, dle kterých by měl být v případě nejasností, zdravotní stav posuzován spíše tak, aby byl výsledek příznivější pro žadatele (zde žalobce) a nemělo by se posuzovat v neprospěch žadatele. K této námitce se však žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nevyjádřil. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 15. 9. 2022 na svém konci na str. 12 a 13) uvádí určité skutečnosti, žalobce namítá, že mu bylo rozhodnutí doručeno ve dvou odlišných verzích bez jakéhokoliv průvodního dopisu a není tak zřejmé, které z rozhodnutí je finálním. I pokud by pak žalobce vycházel z později doručeného a doplněného rozhodnutí, ve kterém se argumentuje tím, že žalobci byl údajně důchod upraven dle § 42 odst. 3 důchodového zákona již rozhodnutím z 20. 4. 2010, žalobce k tomuto sděluje, že s tímto nemůže souhlasit a vysvětlení v napadeném rozhodnutí je nedostatečné a nepřezkoumatelné.
6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že Z dávkového spisu je zřejmé, že byl žalobci na základě žádosti o invalidní důchod, podané dne 7. 12. 2009, a posudku OSSZ Rokycany ze dne 7. 12. 2009, přiznán plný invalidní důchod od 14. 10. 2009 rozhodnutím žalované ze dne 20. 4. 2010 č. j. X. V tomto prvním rozhodnutí je vypočtena procentní výměra důchodu nejméně ve výši 45 % VPZ, což je zde výslovně uvedeno. Žalovaná již tedy tehdy prvním přiznávacím rozhodnutím zcela správně aplikovala žalobcem namítané a požadované ust. § 42 odst. 3 zdp ohledně stanovení výše jeho důchodu. Ve spise jsou založena dvě následně vydaná správní rozhodnutí (10. 9. 2010 a 10. 5. 2011) o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně z důvodu změny – snížení stupně invalidity od 2. 8. 2010 v rámci KLP provedené v roce 2010). Námitky žalobce nepodal. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle ust. § 4 odst. 2 zopsz posudkové komise MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Žalobou napadené bylo vydáno žalovanou na základě odborného srovnávacího posudku o invaliditě ze dne 30. 3. 2022 a jeho doplnění ze dne 7. 6. 2022, jež byly vyhotoveny pro účely řízení o žalobě posudkovou komisí MPSV ČR v Českých Budějovicích, která zdravotní stav a invaliditu žalobce posoudila ve smyslu výše zmíněného ustanovení § 4 odst. 2 zopsz, a to tak, že je žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zdp, jedná se o invaliditu třetího stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zdp od 1. 9. 2018. rozhodnutí je dle názoru žalované správné, zákonné,

vypořádalo již všechny námitky. Pokud jde o žalobní námitky žalobce ohledně nesprávného posudkového posouzení v určení data vzniku a příčiny invalidity, nelze tomuto žalobnímu bodu vyhovět, neboť žalovaná vydala napadené rozhodnutí jako realizaci výše označeného rozsudku dle závazného právního závěru a názoru soudu, a vypracovaném posudku PK, který krajský soud vyhodnotil jako správný, úplný a přesvědčivý. V druhém přezkumném soudním řízení soud znovu vyžádal k výhradám žalobce vypracování srovnávacího posudku a jeho doplnění, soud nepřisvědčil námitkám na další zpracování posudku, žalovaná proto nesouhlasí s požadavkem a návrhem žalobce, aby byl znovu vypracováván ve stejném řízení další posudek PK či dokonce revizní posudek. Soud sám vyhodnotil, že skutkový stav byl v daném případě již zjištěn dostatečně, úplně, objektivně, správně a závěr přesvědčivě zdůvodněn.

7. Podle žalované dále výtka žalobce, že námitka ohledně stanovení výše invalidního důchodu není stále vypořádána, není důvodná. Nelze přisvědčit výtce, že pouhá zmínka na konci rozhodnutí o výpočtu výše invalidního důchodu žalobce podle ust. § 42 odst. 3 (str. 13), činí rozhodnutí nepřezkoumatelným, a že tato námitka není stále vypořádána. Žalovaná v rozhodnutí ze dne 15. 9. 2022 vypořádala i tuto námitku, podrobně objasnila způsob výpočtu výše důchodu vypočtenou při původním přiznání invalidního důchodu prvním rozhodnutím ze dne 20. 4. 2010, zcela srozumitelně a podrobně popsala na str. 4 a 5 způsob výpočtu tehdy přiznané výše odpovídající výši nejméně ve výši 45 % VPZ. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20. 4. 2010 je doslovně uvedeno, že výše procentní výměry činí nejméně 45 % VPZ 14417 Kč, což je 6488 Kč. Pokud byl invalidní důchod přiznán pravomocně v roce 2010 od 14. 10. 2009 a jeho výše vyměřena za použití ust. § 42 odst. 2 a 3 zdp, tj. ve výši 45 % VPZ, při následujících změnách stupně invalidity se jeho výše upravuje (zvyšuje či snižuje) již jen podle ust. § 41 odst. 3 zdp bez nového výpočtu z VPZ.
8. K žalobní námitce doručování dvou rozhodnutí žalovaná uvedla, že zaslala právní zástupkyni žalobce vysvětlující a omluvný dopis ze dne 21. 10. 2022, označený Informace k realizačnímu rozhodnutí, v němž uvedla, že bylo zasláno v důsledku technické poruchy první rozhodnutí dne 16. 9. 2022, protože však systém datových schránek nevykazoval jeho odeslání, bylo rozhodnutí zasláno znovu dne 19. 9. 2022 jen s doplněním na str. 12 o poslední větu o provedených valorizacích a v prvním odstavci na str. 13 o větu. Po přiznání plného invalidního důchodu v souvislosti se změnou invalidity účastníka řízení byla podle žalované výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně stanovena zcela dle ustanovení § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění.
9. V replice žalobce uvedl, že si lze jen velmi těžko představit, že by žalobce oprávněným prostředkem napadal rozhodnutí, kterým byla jeho žaloba posouzena jako oprávněná a žalobci bylo dáno v řízení za pravdu. Kasační stížnost nelze podat toliko do odůvodnění rozhodnutí. Původní posudek z prosince 2020 uvedl hlavní příčinu invalidity poúrazový stav. Byl přiznán invalidní důchod plný (III. stupně), a to v souvislosti se zdravotními komplikacemi způsobenými v důsledku školního (pracovního) úrazu z roku 2008, nikoliv pro obecnou příčinu – obezitu, jak toto učinil původní posudek. Z tohoto posudku z roku 2020, resp. z jeho doplňku je zřejmé, že u žalobce trvá nepříznivý zdravotní stav, který je daný zejména funkčním postižením pravé dolní končetiny s masivním poúrazovým lymfedémem, který je již chronický, ovšem jedná se o poúrazovou etologii. Zraněná noha je i nadále tzv. otevřená, z rány prosakuje tekutina přes obvazy a pracovní zařaditelnost žalobce je v tomto stavu je nulová, jelikož došlo k podstatnému snížení pohyblivosti pravé dolní končetiny. Následně však posudek PLK v Č. Budějovicích z roku 2020 kompletně

přehodnotil na invalidní důchod žalobce, a to tak hlavní příčinou invalidity je obezita žalobce. Žalobce v této souvislosti uvádí, že je pro něj velmi důležité, aby byla jako hlavní příčina jeho invalidity stanovena právě zdravotní komplikace způsobené v důsledku školního (pracovního) úrazu z roku 2008 - lymfedém apod., jelikož právě příčina invalidity je pro žalobce, který je nezaměstnatelný, podstatná pro další jemu vyplácené nároky z titulu pracovního (školního) úrazu.

10. Žalobce je proto i nadále přesvědčen o tom, že není správný závěr, že invalidita žalobce je v důsledku jeho obezity, nýbrž ten, že převažující míra snížení jeho pracovní schopnosti je dána právě v důsledku úrazu z roku 2008 (60%) a rovná se parametrům odpovídajícím III. stupně invalidity. Obezita a další onemocnění by měly být ohodnoceny v součtu "toliko" 10%. V této souvislosti odkazuje žalobce i na doporučení Ombudsmana ČR o tom, že při posuzování invalidity by mělo ČSSZ postupovat spíše ve prospěch či neprospěch žadatele (zde žalobce).
11. Žalobu soud neshledal důvodnou.
12. Soud, který je vázán žalobními body přezkoumal nové rozhodnutí žalované a má za to, že jsou splněny předpoklady pro zamítnutí žaloby, neboť v mezidobí ohledně zdravotního stavu dle názoru soudu nedošlo k zásadním skutkovým novým zjištěním.
13. Soud své skutkové a právní závěry uvedl již v předchozím rozsudku čj. 16 Ad 52/2001-113 ze dne 11. 7. 2022. Tehdy soud vycházel z nejnovějších posudků posudkových komisí PK MPSV v Plzni a V Českých Budějovicích.
14. Posudková komise MPSV v Plzni dne 22. 10. 2021 dospěla k závěru, že PK MPSV je v souladu s posudkovým hodnocením PK PMSV z 10. 12. 2020, co se týká stupně invalidity z obecných příčin i data vzniku invalidity 4. 12. 2018. Žalobce ale žádal uznání 3. stupně invalidity od 13. m10. 2008 v souvislosti s úrazem. Podle posudkové komise však nemůže být invalidita z mládí uznána, neboť žalobce mezitím vznikla doba pojištění. Nelze uznat ani invaliditu 3. stupně od data úrazu, neboť již při kontrolní prohlídce 2. 8. 2010 byla invalidita snížena na druhý stupeň. Pokud by za hlavní příčinu měl být brán úraz z roku 2008 a jeho důsledky, posuzovaný by nikdy nedosáhl na invaliditu třetího stupně. Jak již bylo uvedeno, těžké postižení kloubu po úraze je hodnoceno maximálně 50%, i po navýšení by zůstala invalidita druhého stupně. V současné době je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti lymfedém PDK.
15. Ve srovnávacím posudku PK MPSV České Budějovice ze dne 30. 3. 2022 se uvádí, že posuzovaný byl již v době dospívání těžce obézní, k obezitě v čase postupně přistupovaly další poruchy zdravotního stavu. Navíc v čase jeho hmotnost narostla, podstoupil sice bandáž žaludku, což mělo efekt jen dočasný. Na odborné pracoviště kvůli obezitě docházel jen dočasně. V současnosti jde o extrémní obezitu, dle poslední objektivizace 181 kg. První komplikací byl úraz PDK, to v jeho 17 letech. Zlomenina kotníku byla řešená operačně, jejím důsledkem je poúrazová artróza TC kloubu, trpí chronickými bolestmi, pro které v dalším čase začal být léčen v ambulanci bolesti. Důsledkem úrazu v kombinaci s těžkou obezitou byl vznik chronického vředu a lymfedému PDK. Léčen byl plastikou, lymfodrenážemi. Zhojení vředu bylo léčbou dosaženo vždy jen dočasně.
16. Podle PK MPSV České Budějovice rozhodující příčinou DNZS je těžká obezita s lymfedémem PDK s recidivující ulcerací. Etiologie lymfedému i ulcerace je při tom

kombinovaná - uvedený problém se manifestoval po úrazu, nesporný vliv má i těžká obezita (k lymfedému a kožním změnám dochází u těžce obézních i bez úrazu) Komise hodnotí posuzovaného identickým posudkovým kritériem, kterým byl hodnocen při jednáních, kdy byla rozhodující příčinou DNZS určena obezita - kapitola IV, položka 14c. Při stanovení MPPS je dle záhlaví položky 14, třeba zhodnotit somatické a metabolické komplikace obezity, zejména přítomnost, rozsah a tíži srdečně-cévního postižení a kardiorespirační výkonnost, metabolické postižení, gastrointestinální postižení, kožní komplikace, kloubní postižení a pohyblivost, případný depresivní syndrom. Ke klasifikaci obezity se používá indexu tělesné hmotnosti (BMI). K objektivizaci funkčního postižení je potřebné obezitologické vyšetření. (Zde komise zdůrazňuje, že podle uvedeného se u velmi těžké obezity zohledňují komplikace, které se u posuzovaného rozvinuly, tedy komplikace kožní a depresivní syndrom, do kloubního postižení lze pak zahrnout postižení poúrazové - artrózu hlezna, rozvoj artrózy a nemožnost dalšího operačního řešení tohoto problému byl obezitou nesporně ovlivněn). Podle BMI jde u posuzovaného již od jeho mládí o obezitu III. st. Pro obezitu III. stupně s BMI více jak 40, vzdorující léčbě na odborném pracovišti, s podstatným poklesem kardiorespirační výkonnosti a snížením hybnosti je určena položka 14c s taxací MPPS 40-60%. Platná legislativa vyžaduje podmínku neúspěšnosti léčby na odborném pracovišti - posuzovaný tuto podmínku plní jen parciálně, na obezitologii v čase přestal docházet. Nemá sníženou kardiorespirační výkonnost, má sníženou hybnost, nemá těžce omezenou pohyblivost. Při zohlednění BMI, lymfedému a kožních změn je indikováno zařazení do použité položky 14c. V rámci obezity se u posuzovaného během jeho života postupně manifestovaly další a další komplikace. Tyto po jistou dobu nebyly takového stupně, aby nebyl schopen výkonu práce, to za ulehčených pracovních podmínek, při čemž opakovaně došlo k částečné stabilizaci po dočasné pracovní neschopnosti. Po ukončení poslední pracovní neschopnosti r. 2018, to při rozvinutých komplikacích obezity, lze již konstatovat neschopnost návratu do zaměstnání, to i za ulehčených pracovních podmínek. Ohledně dne vzniku invalidity komise považuje za rozhodné datum ukončení pracovní činnosti, což lze vztáhnout k datu - podle záznamu ve spise OSSZ z Evidence pracovní neschopnosti byl v DPN od 5. 12. 2017 do 31.8.2018, ze spisu lze vyvodit, že po ukončení DPN se již do práce nevrátil a byl evidován na Úřadu práce. K uvedenému datu 1. 9. 2018 je posuzovaný hodnocen za použití kapitoly IV, položka 14 c. S ohledem na vícečetné komplikace obezity - lymfedém, kožní změny, omezení hybnosti při artróze, depresivní syndrom a spánkovou poruchu volí komise horní hranici taxace MPPS 60%. Jeho kvalifikační a pracovní potenciál k tomuto datu indikuje taxační navýšení na 70% MPPS. Komise nevztahuje datum zvýšení stupně k datu některého lékařského nálezu, zdravotní stav se zhoršoval postupně. Problémy s lymfedémem při obezitě měl posuzovaný dlouhodobě, opakovaně se mu tvořila ulcerace, např. v letech 2013-2015 byla zhojena, pak recidivovala, její velikost se i v době následné měnila. S tímto stavem posuzovaný pracoval za ulehčených pracovních podmínek, byl tedy do jisté míry adaptován. Rozhodným datem je tedy den ukončení jeho výdělečné činnosti ze zdravotních důvodů, při čemž na toto má nesporný vliv postupná manifestaci dalších komplikací obezity včetně dalšího nárůstu hmotnosti posuzovaného (r. 2019 již 181 kg). Komise neshledává za indikované ponechat trvalou platnost posudku, stále je možná redukce hmotnosti a tím zlepšení pracovního potenciálu - platnost tedy do 31.3.2023.

17. K žalobním námitkám tato posudková komise uvedla, že závažným a jednoznačným důsledkem úrazu je poúrazová artróza kotníku. Lymfedém PDK a chronický vřed se rozvinuly po úrazu, ovšem na jejich vzniku se výrazně podílí těžká obezita posuzovaného,

tato problematika kombinované etiologie byla určena rozhodující příčinou DNZS při jednáních na jiných pracovištích od 10. 12. 2020. Stávající komise lymfedém PDK jako rozhodující příčinu nehodnotí a uvažuje takto: jedinec s pouhým lymfedémem jedné dolní končetiny má jistě pracovní potenciál omezen méně, než jedinec, u kterého se lymfedém rozvinul v terénu těžké obezity. Není důvodné stanovit datum vzniku IT k datu 24. 5. 2011, tedy datem ortopedického nálezu. Přestože ortoped konstatoval, že posuzovaný je obtížně pracovně zařaditelný, posuzovaný pracoval i po tomto datu za zlehčených pracovních podmínek, z hlediska posudkového byl částečně adaptován, měl stále zbytkový pracovní potenciál. Při tom ještě po tomto datu došlo ke zhojení vředu (zhojení v letech 2013-2015), v době minulé by tak nebylo indikováno použití posudkového kritéria pro lymfedém s chronickým vředem. Doporučení ošetřujících lékařů stran invalidizace nejsou pro posudkové lékaře jakkoliv závazná. Podle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění, spadá posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti klienta výhradně do působnosti OSSZ oddělení LPS - PK MPSV, tato činnost je vykonávána prostřednictvím lékařů, kteří mají specializovanou způsobilost v této oblasti. Lékařské nálezy ošetřujících lékařů, popř. výsledky funkčních vyšetření, pak slouží pouze jako podklad pro vydání posudku o zdravotním stavu klienta.

18. V doplnění posudku PK MPSV České Budějovice uvedla, že u posuzovaného se překrývá postižení při těžké obezitě a následky úrazu. Komise se domnívá, že rozhodující příčinou DNZS nejsou následky úrazu, ale velmi těžká obezita, tato měla jednoznačně negativní vliv na celkový vývoj stavu posuzovaného po úrazu z r. 2008. Medicínsky není jednoznačné, že by po úrazu došlo k rozvoji současného stavu, pokud by posuzovaný nebyl těžce obézní. Vznik lymfedému při tom komise klade do souvislosti především s těžkou obezitou, nikoli jen s úrazem - fraktura mediálního kotníku není medicínsky jednoznačným důvodem ke vzniku lymfedému celé dolní končetiny, lymfedém se u obézních posuzovaných vytváří i bez úrazové etiologie, byť u posuzovaného lze uvažovat o akceleraci rozvoje lymfedému po úrazu (pro dokreslení: r. 2012 ortoped doporučoval redukci hmotnosti s tím, že by pak bylo možno provést plastiku defektu, čili i zde byla rozhodující negativní skutečností těžká obezita, při redukci hmotnosti byl stav defektu řešitelný). V rámci obezity se u posuzovaného během jeho života postupně manifestovaly další a další komplikace. Tyto po jistou dobu nebyly takového stupně, aby nebyl schopen výkonu práce, to za ulehčených pracovních podmínek, při čemž opakovaně po dočasné pracovní neschopnosti došlo k částečné stabilizaci stavu. Po ukončení poslední pracovní neschopnosti r. 2018, to při rozvinutých komplikacích obezity, lze již konstatovat neschopnost návratu do zaměstnání, to i za ulehčených pracovních podmínek. K vyřazení z pracovního procesu nevedla jen přítomnost defektu a lymfedému.
19. Žalobce se závěry srovnávacího posudku nesouhlasil a uvedl, že u něho trvá nepříznivý zdravotní stav, který je daný zejména funkčním postižením pravé dolní končetiny s masivním poúrazovým lymfedémem, který je aktuálně již chronický, ovšem jedná se o poúrazovou etologii. Zraněná noha je i nadále tzv. otevřená, z rány prosakuje tekutina přes obvazy a pracovní zařaditelnost žalobce je v tomto stavu je nulová, jelikož došlo k podstatnému snížení pohyblivosti pravé dolní končetiny. Jelikož žalobce namítá řadu pochybení a je zřejmé, že PLK se rozchází ve svých stanoviscích dle místa sídla konkrétní PLK, navrhuje žalobce, aby byl za účelem posouzení jeho zdravotní stavu vypracován znalecký posudek soudem ustanoveným znalcem případně znaleckým ústavem. Posudek by měl být proveden podle žalobce zejména znalcem z oboru ortopedie a interny a případného příbrání konzultanta i z jiných vhodných medicínských odvětví.

20. Podle názoru soudu srovnávací posudek PK MPSV České Budějovice splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Soud vycházel z předložených důkazů doplněných v soudním řízení a posoudil a zhodnotil jednotlivé posudky obou Posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, a to pracoviště v Plzni a Českých Budějovicích a konstatuje, že srovnávací posudek i doplnění srovnávacího posudku lze hodnotit jako dostatečně podrobný, přezkoumatelný a logický, obsahující jednoznačný a logicky zdůvodněný závěr, že současnou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je obezita, která způsobuje další zhoršení ostatních zdravotních potíží. Podstatným argumentem ve srovnávacím posudku a v jeho doplnění je okolnost, že žalobcem zmiňovaný lymfedém je často průvodním jevem právě obezity, i když u žalobce se objevil již poprvé po úrazu, poté byl však ještě dočasně zhojen.
21. S námitkou žaloby, že současnou invaliditu je třeba vztahovat již na období poúrazové, tj. od roku 2011, nesouhlasily obě posudkové komise. Podle srovnávacího posudku je v tomto směru rozhodující okolnost, že po úrazu žalobce měl částečný pracovní potenciál a také až do 1. 9. 2018 byl zapojen do pracovního procesu, na svůj stav byl tedy částečně adaptován. Tento závěr považuje soud za logický a dostatečně zdůvodněný.
22. Soud neprovedl žalobcem navržený důkaz revizním posudkem znalce pro nadbytečnost, neboť posudkové komise zde prováděly dostatečně podrobná hodnocení žalobcova zdravotního stavu na základě lékařských zpráv a pro rozhodnutí soudu je skutkový stav zjištěn dostatečným způsobem.
23. Žalobcem předložený znalecký posudek MUDr. M. H. o stanovení nemateriální újmy na zdraví, tj. vypracovaný za jiným účelem než je určení nároku na invalidní důchod, a tudíž založený i na jiných kritériích, není s to zpochybnit závěry několika posudkových komisí, které jsou nadto rozhodující pro stanovení výše invalidního důchodu. Tento znalecký posudek se zabývá hlavně vypočítáváním nemateriální újmy na zdraví,
24. Předložený důkaz tak neměl vliv na závěry soudu o tom, že invalidní důchod byl oběma posudkovými komisemi v minulém soudním řízení posouzen dostatečně logickým a přezkoumatelným způsobem, tedy jako důchod, který byl přiznán na základě dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jenž vznikl z obecných příčin.
25. Nepochybně první rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu v roce 2010 souviselo s úrazem, nicméně nelze přehlédnout, že v průběhu dalších let došlo k jistým změnám ve zdravotním stavu žalobce, které byly popsány jak v obou zde již citovaných posudcích Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Plzni i v Českých Budějovicích, kdy došlo ke zmírnění zdravotních potíží dočasného charakteru po úrazu i k dočasnému a částečnému obnovení pracovního potenciálu žalobce.
26. V důsledku toho nové stanovení invalidity třetího stupně bylo podloženo jinými skutečnostmi, tedy aktuálním zdravotním stavem žalobce. Příčiny invalidity se v průběhu let do jisté míry změnily, zejména postižení PDK se rozvinulo, poté částečně zlepšilo a zase zhoršilo, avšak podruhé podle posudkových komisí zejména vlivem obezity žalobce.
27. Soud proto setrval na závěrech obsažených v odůvodnění svého předchozího rozsudku s tím, že je pravdou, že proti předchozímu rozsudku nebylo možné podat kasační stížnost,

když došlo ke zrušení napadeného rozhodnutí, byť pouze z důvodu data vzniku invalidity, neboť není možné podat kasační stížnost pouze do odůvodnění.

28. Pokud jde o námitku, že se žalovaná nevypořádala s aplikací ust. § 42 odst. 3 o důchodovém pojištění, soud napadeného rozhodnutí zjistil, že se tentokrát touto námitkou již žalovaná zabývala s tím, že výpočet invalidního důchodu podle tohoto ust. byl proveden již při prvním přiznání důchodu k 14. 10. 2009 rozhodnutím z 20. 4. 2010. Z výroku tohoto rozhodnutí vyplývá, že jako doba pojištění byla vzata doba studia žalobce od 1. 9. 2006 do 23. 9. 2009, a také že výše procentní výměry důchodu byla stanovena „nejméně“ 45 % všeobecného vyměřovacího základu, což je formulace odpovídající znění ust. § 42 odst. 3 věty 1 zákona č. 155/1995 Sb.
29. Ohledně námitky spočívající v pochybení správního orgánu, který napadené rozhodnutí doručoval zástupkyni žalobce 2x, soud dospěl k závěru, že se nejednalo o vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve smyslu hmotněprávním, neboť žalobce po dvojím doručení podal včasnou žalobu ke správnímu soudu, lhůty tak byly zachovány. Obsahová odlišnost obou rozhodnutí pak spočívala v přidání jedné věty do odůvodnění, která nijak nezměnila důvody vydaného rozhodnutí.
30. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 9. ledna 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně